

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1325/2498

พนักงานอัยการ กรมอัยการ โจทก์ นายร่ำพรรณ พุกกะเจียม จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 282, ป.วิ.อ. มาตรา 2, ป.วิ.อ. มาตรา 121

ย่อ / หลักกฎหมาย

กรณีที่จะเป็นความผิดฐานหมิ่นประมาทข้อความที่กล่าวจะต้องมุ่งเจาะจงถึงบุคคลใดโดยเฉพาะ และโจทก์จะต้องนำสืบให้ได้ความถึงบุคคลผู้ถูกหมิ่นประมาทนั้นด้วย เมื่อในคำโฆษณา มีความหมายเฉพาะนายแพทย์ชายคนหนึ่งไม่มีกินความถึงนายแพทย์ทุก ๆ คนของโรงพยาบาล ศิริราช ทั้งโจทก์หาได้นำสืบถึงนายแพทย์คนที่ถูกใส่ความหมิ่นประมาท ก็ย่อมทราบไม่ได้ว่า นายแพทย์ได้เป็นผู้เสียหาย เมื่อตามคำฟ้องไม่มีช่องทางแสดงให้เห็นว่าจำเลยมุ่งหมายกล่าว ใส่ความถึงนายแพทย์เฉลิม นายแพทย์เฉลิมจึงมิใช่ผู้เสียหายอันจะพึงร้องทุกข์ได้

คำพิพากษา

ได้ความว่าจำเลยเป็นบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ลงโฆษณามีข้อความว่า "ฯลฯ ผมกำลังได้รับความโกรธแค้นอย่างสาหัสเพราะน้ำมือของผู้ชายใจทรามแห่งโรงพยาบาลศิริราช เรื่องของผมมีดังนี้ ภรรยาผมเป็นข้าราชการทางรัฐบาลได้มีคำสั่งให้ไปตรวจร่างกาย ฯลฯ เมื่อภรรยาของผมเข้าไปในห้องที่กุณนายแพทย์ชายบังคับให้เปลื้องผ้าออกหมด ภรรยาผมปฏิเสธแต่นายแพทย์ผู้นั้นพูดว่า ฯลฯ เธอถึงกับร้องไห้แต่ก็จำต้องยอมเปลื้องออกหมดสืบตามคำสั่งของนายแพทย์คนนั้น เมื่อเปลื้องผ้าออกหมดแล้วก็โดนบังคับให้นอนบนเตียงอีกด้วย ภายในห้องนั้นมีภรรยาของผมกับนายแพทย์คนนั้นสองต่อสองเท่านั้น หมอคนนั้นได้ลูบคลำร่างกายของภรรยาผมไปมาบางครั้งก็บีบเคล้นอวัยวะบางส่วนอันเป็นของสงวนของสตรีเพศอีกด้วย ถึงแม้ภรรยาผมจะร้องไห้และขอร้องให้ มนุญติการตรวจแบบลามกเช่นเดิมแต่หมดกลับตบหน้าภรรยาของผมและบอกให้ภรรยาของผมนอนเฉย ๆ จนกระทั่งพอใจของเขาแล้วเขาจึงปล่อยให้ภรรยาของผมแต่งตัวออกไปนอกห้องได้" เรื่องนี้นายแพทย์เฉลิมพรมมาส อธิบดีกรมมหาวิทยาลัยแพทยศาสตร์ ผู้เสียหายได้ร้องทุกข์แล้ว จำเลยต่อสู้ข้อ ก.ม. ๒ ข้อ คือ ข้อ ๑. ข้อความที่ลงพิมพ์เป็นหมิ่นประมาทนายแพทย์โรงพยาบาลศิริราชคนใดหรือไม่ ๒. นายแพทย์เฉลิม พรมมาสไม่ใช่ผู้เสียหาย ข้อความตามอื่นรับตามฟ้อง คู่ความไม่สืบพยาน ศาลชั้นต้นเห็นว่าเป็นการใส่ความและอาจทำให้นายแพทย์โรงพยาบาลศิริราชเสียชื่อเสียงถูกดูหมิ่นเกลียดชัง และนายแพทย์เฉลิมเป็นผู้เสียหายมีสิทธิร้องทุกข์ จำเลยมีความผิดตาม ก.ม.อาญา ม. ๒๘๒ จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้อง โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาเห็นว่าตามฟ้องของโจทก์ที่กล่าวบรรยายถึงคำโฆษณาของจำเลยนั้นมีความหมายเฉพาะนายแพทย์ชายคนหนึ่งของโรงพยาบาลศิริราชที่ได้ทำการตรวจโรคข้าราชการสตรีเท่านั้น ไม่มีข้อความใดที่จะแสดงว่าฟ้องของโจทก์จะกินความถึงนายแพทย์ทุก ๆ คนของโรงพยาบาลศิริราช ถูกจำเลยหมิ่นประมาท ข้อความที่จำเลยโฆษณาดังฟ้องของโจทก์ซึ่งบรรยายถึงการกระทำของแพทย์ชายผู้นั้น เป็นการใส่ความเอานายแพทย์ชายผู้นั้นทำให้ผู้ถูกใส่ความเสียชื่อเสียงหรืออาจทำให้คนทั้งหลายดูหมิ่นหรือเกลียดชังได้ อันเป็นการหมิ่นประมาทแต่จะต้องเป็นข้อความที่กล่าวเจาะจงถึงบุคคลใด และโจทก์จะต้องนำสืบให้ได้ความถึงบุคคลที่ถูกหมิ่นประมาทนั้น ในคดีนี้โจทก์ก็หาได้นำสืบว่านายแพทย์ชายคนใดเป็นผู้ที่ถูกจำเลยกล่าวใส่ความหมิ่นประมาทแต่อย่างไรไม่ จึง

ทราบไม่ได้ว่านายแพทย์ชายคนใดแห่งโรงพยาบาลศิริราชเป็นผู้ได้รับความเสียหายอันเนื่องจากการกระทำของจำเลยทั้งการฟ้องของโจทก์ไม่มีช่องทางจะแสดงให้เห็นว่าจำเลยมุ่งหมายกล่าวใส่ความนายแพทย์เฉลิม พรมมาส นายแพทย์เฉลิม พรมมาส จึงไม่ใช่ผู้เสียหาย พิพากษายืน

องค์คณะ

นนทประชา · นนทปัญญา · ดุลยการณ์โกวิท

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/1325/2498>